

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 106293 19 Kž
Brčko, 19.07.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Maide Kovačević kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Josipe Lucić kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog J.S. iz B., zbog krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16, 13/17 i 50/18), odlučujući o žalbi branioca optuženog Džemala Zahirović advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 106293 18 K od 17.05.2019. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 19.07.2019. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Ratke Đonlaga, optuženog i njegovog branioca, donio je

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog J.S. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 106293 18 K od 17.05.2019. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 106293 18 K od 17.05.2019. godine, optuženi J.S., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa mu je sud, primjenom članova 60., 61. i 62. istog zakona izrekao uslovnu osudu, kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, koja se neće izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine ne počinii novo krivično djelo.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14 i 3/19) optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branilac optuženog, Džemal Zahirović (u daljem tekstu branilac optuženog) zbog:

- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

- povrede Krivičnog zakona iz člana 298. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i

- odluke o krivičnopravnoj sankciji,

sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači tako da donese presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe u smislu člana 284. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) podnijelo je odgovor na žalbu branioca optuženog u kome navodi da je žalba neosnovana, pa je predložilo da ovaj sud u skladu sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu odbije kao neosnovanu, te pobijanu presudu potvrdi u cjelosti.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 19.07.2019. godine branilac optuženog je izjavio da ostaje kod podnesene žalbe u cjelosti kao i prijedlogu iz iste. Branilac smatra da u konkretnom slučaju nema krivičnog djela, a da su radnje koje je optuženi preduzeo, praktično koje su ponavljane proteklih trinaest godina, ponašanje za koje se može reći da je neozbiljno. Kako, po mišljenju branioca, u konkretnom slučaju nema elemenata krivičnog djela ugrožavanja bezbjednosti i da se eventualno može raditi o prekršaju, ostaje pri prijedlogu da se optuženi oslobodi od optužbe.

Optuženi J.S. je izjavio da nije počinio nikakvo krivično djelo i da nikome nije prijetio, te se saglasio sa navodima svog branioca.

Tužilac je izjavila da ostaje kod podnesenog odgovora na žalbu, kao i kod prijedloga iz odgovora.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz sledećih razloga:

Žalba branioca optuženog je neosnovana.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, te da je povrijedio Krivični zakon na štetu optuženog. Takođe, neosnovan je i prigovor u pogledu odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji. U pogledu istaknutih žalbenih osnova izostala je uvjerljiva argumentacija, koja bi osnovano ukazala na navedene propuste prvostepenog suda i ozbiljno dovela u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke, sa aspekta istaknutih žalbenih prigovora.

Prvostepeni sud je tokom dokaznog postupka izveo sve predložene dokaze, kako od strane tužioca, tako i od strane odbrane. U obrazloženju odluke

prvostepeni sud je ukazao na sve provedene dokaze i to kako iskaze saslušanih svjedoka, istovremeno podsjećajući na najbitnije dijelove njihovih iskaza, kao i na nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke, te na materijalnu dokumentaciju koju su stranke prezentovale. Nakon toga, prvostepeni sud je izvršio slobodnu ocjenu dokaza cijeneći iste pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i člana 15. istog Zakona. Pravilno i pažljivo cijeneći sve provedene dokaze, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio sve pravnorelevantne i odlučne činjenice, te na iste pravilno primijenio odredbe Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i van razumne sumnje utvrdio da je optuženi u vrijeme i na način opisan u izreci presude počinio krivično djelo Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i za isto ga oglasio krivim. Za takvo činjenično i pravno utvrđenje prvostepeni sud je u odluci naveo objektivne, valjane i za ovaj sud prihvatljive razloge koji ukazuju na pravilnost činjeničnog utvrđenja i pravilne primjene Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Na takav način prvostepeni sud nije ostavio prostora za argumentovanost žalbenih navoda, pa se nisu mogli ni prihvatiti prigovori branioca da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno i na isto pogrešno primijenjene odredbe Krivičnog zakona.

Branilac u žalbi podsjeća na obilježja bića krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da je nužno utvrditi da se radi o ozbiljnoj prijetnji koja je upućena nekome od strane izvršioca, te da prvostepeni sud nije na nesporan način utvrdio kvalitet verbalno izrečene prijetnje od strane optuženog, a s očiglednom namjerom da se dovede u pitanje postojanje obilježja bića krivičnog djela za koje je oglašen krivim, u kom pravcu se i plediralo najvećim dijelom žalbom branioca.

Navedena tvrdnja branioca je lišena svakog osnova, jer je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio svaku pravnorelevantnu i odlučnu činjenicu, kao i činjenice koje čine obilježje bića navedenog krivičnog djela. Tako je sud utvrdio da je optuženi navedene kritične situacije oštećenoj S.S.S. posredstvom njene radne kolegice Z.M. uputio ozbiljne prijetnje da će je ubiti i da ne garantuje sigurnost djece i zaposlenih u školi budući da oštećena S.S.S. radi kao nastavnik u ... školi u P., gdje je krivično djelo i izvršeno. Navedene prijetnje su svi shvatili kao ozbiljnu prijetnju, što ista i jeste u stvari bila, jer je izazvala ozbiljan strah, kako kod svjedoka Z.M., kojoj je te prijetnje optuženi saopštio, a tako i kod oštećene S.S.S. kada joj je te prijetnje prenijela njena radna kolegica Z.M. Praktično obje su se osjećale jako ugroženim, a isti osjećaj ugroženosti je bio i za djecu u ... školi. Takođe ozbiljnu zabrinutost navedene prijetnje su izazvale i kod direktora ... škole u P. M.B. koji je svjedočio na te okolnosti, te ukazao da je prilikom razgovora sa kolegicom Z.M., ista bila jako uplašena i vidno uzbuđena, tako da je od nje zatražio da mu ponovo ispriča navedeni događaj, odnosno sve ono što joj je saopštio optuženi J.S. prilikom dolaska u školu. Usled zabrinutost za bezbjednost, kako djece i tako i zaposlenih, zatražena je zaštita od Policije. Uznemirenost je bila prisutna i kod roditelja djece, pa jedno vrijeme čak nisu htjeli puštati djecu u školu, a o čemu je sve svjedočio svjedok M.B.. Na te okolnosti takođe je iskaz dao i policijski službenik N.K. i podsjetio da su roditelji djece bili jako uznemireni i da je to zahtijevalo dodatne mjere obezbjeđenja škole koje je trajalo više od godinu dana. Poruka koja je upućena S.S.S. shvaćena je veoma ozbiljno i ista je očigledno

izazvala strah, kako kod same oštećene, tako i kod zaposlenih u navedenoj ... školi i zabrinutost za bezbjednost učenika. O svemu tome objektivne i pouzdane iskaze su dali S.S.S., Z.M., M.B. i N.K.

Takođe na te okolnosti iskaz je dao svjedok S.S., muž S.S.S. koji je detaljno ukazao na strah koji je usled takve prijetnje doživjela njegova supruga S.S.S., tako da ista i danas ne smije naveče izaći iz straha da joj S.J. neće nešto uraditi. Iskazima navedenih svjedoka prvostepeni sud je s razlogom poklonio vjeru, cijeneći iskaze navedenih svjedoka kao istinite, logične, pouzdane, autentične, kao i precizne i međusobno saglasne, a nije našao ni jedan razlog koji bi doveo u pitanje objektivnost navedenih svjedoka. Upravo cijeneći, kako je naprijed navedeno, iskaze navedenih svjedoka sud je na osnovu istih došao do potpunog i pravilnog činjeničnog utvrđenja na kojem je zasnovao uvjerenje o krivici optuženog.

Nadalje, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da su radnjama optuženog u potpunosti ostvarena obilježja bića krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vrijeme i na način opisan u izreci odluke, jer je oštećenoj uputio ozbiljnu prijetnju da će je lišiti života, a što je kod ove i drugih navedenih lica, o čemu je već bilo riječi, izazvalo ozbiljan strah za njihovu bezbjednost, na koji način su u potpunosti ostvarena sva obilježja bića krivičnog djela za koje ga je sud oglasio krivim.

Branilac očigledno zanemaruje provedene dokaze i ono što su svjedoci izjavili, pa u žalbi na strani drugoj ističe da je optuženi preko svjedoka Z.M., navodno uputio prijetnje oštećenoj S.S.S. Kao što je već ranije istaknuto svjedoci su na objektivan način iznijeli svoja saznanja tako da je navedeni prigovor i konstatacija branioca da se radi o navodnoj, a ne ozbiljnoj prijetnji lišena svakog osnova.

Pokušava se dovesti u pitanje pouzdanost iskaza Z.M. na način da branilac pokušava otvoriti pitanje da li je te prijetnje koje je optuženi saopštio Z.M. ista neposredno prenijela oštećenoj S.S.S. ili direktoru škole, pa da je to navodno učinjeno spornim. U pogledu toga ni za prvostepeni sud, a ni za ovaj sud nije sporna ni jedna činjenica. Svjedok S.S.S. je potvrdila da je nju o navedenim prijetnjama obavijestila njena koleginica Z.M., a što je između ostalog potvrdio i S.S., muž oštećene. Najbitnija je činjenica da je oštećena S.S.S. dobila informaciju, odnosno da joj je prenesena ozbiljna prijetnja koju je izgovorio optuženi njenoj radnoj koleginici Z.M., da će ona, to jest S.S.S., biti ubijena.

Konkretno, radi se o pravilnom zaključku prvostepenog suda da se radi o ozbiljnoj prijetnji upućenoj oštećenoj od strane optuženog, a što je ne samo kod oštećene S.S.S. izazvalo strah za njenu bezbjednost, nego i ozbiljnu ugroženost učenika ... škole u kojoj radi oštećena, a što je sve za posledicu imalo povećan stepen angažovanosti policijskih službenika na dodatnom obezbjeđenju ... škole, na koje okolnosti je svjedočio policijski službenik N.K. S tim u vezi nije se ni mogao prihvatiti prigovor branioca da se ne radi o ozbiljnoj prijetnji.

Nadalje branilac u žalbi podsjeća na činjenicu, a koja je takođe utvrđena tokom dokaznog postupka, da je optuženi već duži vremenski period tačnije poslednjih trinaest godina posredstvom poznanika upućivao ozbiljne prijetnje

oštećenoj, zbog čega je ona navedeno prijavljivala Centru za socijalni rad i Policiji. Činjenica da u proteklom periodu sve do konkretnog slučaja koji je vođen protiv optuženog praktično nisu preduzimane nikakve radnje, ne znači da se nije radilo o ozbiljnim prijetnjama, kao što branilac u žalbi pogrešno zaključuje. Prije bi se mogao izvesti zaključak da je izostala u proteklom periodu bilo kakva reakcija nadležnih organa da se suzbije takvo ponašanje optuženog, a koje svakako oštećenoj otežava normalno funkcionisanje kako u privatnom, tako i u poslovnom životu, a o čemu je oštećena govorila tokom dokaznog postupka.

Što se tiče iskaza svjedoka M.B. direktora ... škole u kojoj je zaposlena oštećena S.S.S., tačno je, na šta i branilac podsjeća, da je u jednom dijelu svog iskaza između ostalog rekao da od navedenog događaja J.S. nije dolazio u školu, da istog poznaje oko 30 godina, te da on lično smatra da optuženi nije imao namjeru da ostvari ono što je rekao. Međutim, očigledno branilac iz cjelokupnog iskaza navedenog svjedoka izdvaja jednu rečenicu i cijelom iskazu daje sasvim drugačiji smisao od onoga što je u stvari svjedok i imao namjeru da kaže sudu o događaju koji se desio u školi čiji je direktor. Treba imati u vidu takođe da je svjedok pojasnio kako je koleginica Z.M. bila uznemirena i uplašena kada mu je ispričala da je dolazio J.S. i rekao da će ubiti koleginicu S.S.S., te da je zbog tog događaja morao provesti sate u razgovorima sa roditeljima djece jer su svi bili uznemireni i strahovali za bezbjednost svoje djece. Što se tiče pretpostavke svjedoka da optuženi ne bi učinio ono što je rekao, sa aspekta postojanja krivičnog djela je potpuno irelevantno. Uostalom nije njemu ni prijetio, a ni branilac tom dijelu iskaza nije dao adekvatan smisao, nego je taj dio iskaza cijenio neobjektivno isključivo sa aspekta interesa odbrane, što se može i shvatiti imajući u vidu ulogu branioca, ali se ne može prihvatiti kao osnovano i argumentovano.

Branilac nadalje u žalbi neargumentovano potencira da kod optuženog nije bilo ozbiljne prijetnje, odnosno da nema bitnog obilježja krivičnog djela za koje je optužen, te da isti nije ugrozio ničiju sigurnost. Po mišljenju branioca, prvostepeni sud nije izveo pravilan zaključak u pogledu postojanja ozbiljne prijetnje kao bitnog obilježja bića krivičnog djela koja bi ugrozila sigurnost lica kojem je upućena. Navedena tvrdnja branioca je, po mišljenju ovog suda, proizvoljna i lišena svakog osnova, tim prije jer nije dobila potvrdu kroz iskaze saslušanih svjedoka, pa ni iskaze svjedoka koji su saslušani na prijedlog odbrane. Kao što je već u prednjem dijelu ove odluke rečeno prvostepeni sud je na osnovu provedenih dokaza pravilno utvrdio i zaključio da se u konkretnom slučaju radi o ozbiljnoj prijetnji koju je optuženi uputio oštećenoj i na takav način ugrozio sigurnost iste, jer je kod nje izazvao ozbiljan strah za njenu ličnu bezbjednost, te izazvao osjećaj ugroženosti bezbjednosti učenika škole u kojoj oštećena radi.

Nema mjesta ni žalbenom prigovoru povrede Krivičnog zakona, ni tvrdnji da u konkretnom slučaju nema ozbiljne prijetnje i da se radi o pogrešnom zaključku prvostepenog suda, što branilac potencira na više mjesta u žalbi. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i zaključio, o čemu govori na strani desetoj odluke, da je optuženi na način opisan u izreci presude počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim, a da je navedeno činjenično utvrđenje zasnovano na iskazima saslušanih svjedoka, nalazu i mišljenju vještaka psihijatrijske struke M.P., kao i materijalnoj dokumentaciji koja je prezentovana tokom dokaznog postupka, a bila predmet ocjene i analize prvostepenog suda.

Pogrešan je zaključak branioca da se u konkretnom slučaju eventualno može raditi o prekršaju iz člana 7. Zakona o javnom redu i miru Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (Ugrožavanje sigurnosti i izazivanje osjećaja ugroženosti) pa u tom pravcu branilac citira navedeni član Zakona o javnom redu i u miru i iz istog izvodi pogrešan zaključak da bi se moglo raditi o navedenom prekršaju, a ne krivičnom djelu. Tačno je što branilac tvrdi da navedeni član 7. Zakona o javnom redu i miru štiti sigurnost građana, međutim, to istovremeno ne znači da se u konkretnom slučaju radi o navedenom prekršaju, nego se radi o krivičnom djelu za koje je optuženi oglašen krivim. Upravo elementi krivičnog djela Ugrožavanje bezbjednosti iz člana 180. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nužni za postojanje istog su ozbiljna prijetnja i da se istom kod lica kojem je upućena ugrozi njegova sigurnost i bezbjednost su elementi koji ovo krivično djelo razlikuju od prekršaja iz člana 7., na koje odredbe se branilac u žalbi poziva. Nadalje, neargumentovana je tvrdnja branioca da je sva komunikacija optuženog sa oštećenom zapravo u suštini neozbiljna. Imajući u vidu naprijed navedeno ne može se prihvatiti ni prigovor povrede Krivičnog zakona, ni tvrdnja branioca da radnje preduzete od strane optuženog ne predstavljaju krivičnog djelo. Svi provedeni dokazi upućuju suprotno zaključku i tvrdnji branioca, odnosno ukazuju na pravilnost zaključka do kojeg je došao prvostepeni sud kada je u radnjama optuženog prepoznao elemente krivičnog djela za koje je oglašen krivim. To uostalom nije bilo ni komplikovano za prvostepeni sud imajući u vidu sadržaj onoga što je optuženi izgovorio Z.M. u prostorijama ... škole u P., i posledicu toga i na te okolnosti provedene dokaze.

Branilac prvostepenu odluku pobija i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, mada je, u pogledu tog žalbenog osnova izostala bilo kakva argumentacija koja bi išla u pravcu toga da prvostepeni sud nije izabrao adekvatnu krivičnopravnu sankciju koju je izrekao optuženom. Bez obzira na izostanak bilo kakve argumentacije u pogledu tog žalbenog osnova, ovaj sud je razmotrio i preispitao prvostepenu odluku i sa aspekta i tog žalbenog osnova, pa je zaključio da je isti neosnovan. Krivičnopravna sankcija koju je prvostepeni sud izrekao optuženom izrečena je u skladu sa svim olakšavajućim okolnostima koje je prvostepeni sud utvrdio na strani optuženog, a uvažavajući i utvrđenu otežavajuću okolnost u vidu ranije osuđivanosti. Uvažavajući sve te okolnosti koje utiču na vrstu krivičnopravne sankcije koja će se izreći (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti) iz člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za odmjeravanje kazne), sud je pravilno utvrdio i cijenio, te se pravilno opredijelio za uslovnu osudu kao mjeru upozorenja smatrajući da se istom može postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, i sa aspekta generalne i specijalne prevencije, a o čemu je prvostepeni sud na strani trinaestoj odluke dao adekvatne razloge. I ovaj sud je uvjerenja da će se upravo izrečenom uslovnom osudom kao mjerom upozorenja postići svrha kažnjavanja i da optuženom nije nužno radi krivičnopravne zaštite izreći kaznu, nego da će mjera upozorenja dovoljno uticati na optuženog da više ne čini krivična djela. Izrečenom sankcijom će se postići i svrha krivičnopravnih sankcija iz člana 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pružanjem izvjesne satisfakcije licu na čiju štetu je krivično djelo počinjeno.

Budući da prvostepen sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio bitne povrede postupka, kao ni povrede Krivičnog zakona, ni druge propuste na koje se žalbom neosnovano ukazuje, a ni povrede Krivičnog zakona na štetu optuženog, o čemu ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbu branioca optuženog odbio kao neosnovanu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević